

Celebració de Sant Anastasi

Dilluns 11 de maig, la catedral de Lleida s'omplí de lleidatans i lleidatanes que volgueren honorar al patró de la nostra ciutat. A la missa presidida pel bisbe Joan i celebrada per un nodrit grup de preveres diocesans, hi participaren les autoritats municipals, seguint el vot que fa segles feren els paers de la Paeria.

Com és tradició l'homilia va ser a càrrec d'un prevere nascut a Lleida.

En aquesta ocasió li va tocar a Mn. Víctor Martínez, vicari de la Unitat Pastoral de Cap Pont (Pquies. de la Sda. Família i de Sta. Teresa Jornet, i ermita de Granyena), i col·laborador de Pastoral en el Col·legi Episcopal.

En acabar la missa, la imatge de sant Anastasi es duagué en processó pel carrer Major fins a la Plaça Sant Joan, on hi hagué tot un seguit d'actes per honorar i celebrar la seva memòria.

Trobada de voluntaris de les Llars del Seminari

Els voluntaris de les Llars de Seminari, en una trobada celebrada el 7 de maig a la mateixa seu, han fet balanç de cada una de les comissions de treball i han compartit amb emoció la seva experiència personal com a col·laboradors del projecte.

El Sr. Bisbe Joan Piris, que els ha acompanyat, glossant el passatge del Gènesi en el que Déu, després de crear l'ésser humà, veié que aquest era molt bo, digué que també ho ha pogut constatar amb ells.

Per la seva part, el president de la Fundació «Entre Tots i per al Bé de Tothom», Mn. Carles Sanmartín, ha senyalat que «ens segueixen faltant recursos per poder equipar encara 13 pisos». A partir d'ara serà la Fundació i la Comissió social qui tindran la responsabilitat de fer un seguiment de les famílies. Esperem que ben aviat les Llars es posin en marxa. Després de les intervencions es va passar un vídeo en homenatge a tots els voluntaris que han col·laborat, i tots plegats van compartir un berenar.

AJUDANT A VIURE

Què fas amb el teu Germà?

Tots sabem que difícilment pot existir una convivència pacífica quan tantes persones no poden viure com demana la plena dignitat humana. Tampoc és acceptable un món on imperen relacions socials, econòmiques i polítiques que afavoreixen a uns a costa dels altres, sense reconèixer que tothom és igual en dignitat perquè tots hem estat creats a imatge de Déu, el nostre Pare comú. Per als cristians això ha de ser innegociable i cal que segueixi ressonant a les nostres consciències el lema de la Campanya de Càritas d'aquest any: «Què fas amb el teu Germà?»

Podem i devem treballar plegats per a fer progressar el bé comú i estimar-nos com a germans, però cal fer-ho amb una actitud de fons que asseguri la promoció de relacions justes: és bàsic estimar i viure la justícia. Els llaços de caritat, que ens impulsen a fer costat permanentment a aquells que pateixen, fan necessària una actitud de solidaritat social i alhora un posicionament i denúncia davant les situacions socials i polítiques injustes. El cristià i la mateixa Església estan cridats a ser llevat i signe visible d'una nova humanitat, assumint i practicant un estil profètic de vida i acció. Això suposarà sempre denunciar la injustícia i sostenir l'esperança dels homes i dones cansats i menyspreats. Suposarà estimar i servir els germans amb humilitat, des de la senzillesa i sense paternalismes, reconeixent en ells al mateix Crist, de vegades molt desfigurats. Suposarà promoure una veritable comunió entre les persones i els pobles, establint veritables relacions de justícia i solidaritat.

Coneixem la dolorosa realitat d'exclusió social que tantes persones pateixen a la nostra societat. És un fracàs evident de l'actual model social i és una forta crida d'atenció a revisar les nostres escales de valors com a ciutadans. I també a qüestionar les lògiques que es fan servir a l'hora de combatre la pobresa i l'exclusió. Sembla que la cultura que compartim està plena de complicitats, silenciada, tapant o restant importància a comportaments que són impresentables, i no tot s'hi val. Cal reivindicar la dimensió moral de totes les nostres opcions i tenir molt present també les implicacions que comporta i les seves conseqüències. I això val igualment per a cadascú de nosaltres.

A la llum de l'*Evangelii Gaudium* (cfr. 53-60), cal dir no a una economia de l'exclusió i la desigualtat i a la globalització de la indiferència. Cal ésser conscients que vivim una profunda crisi antropològica que nega, en la pràctica, la primacia de l'ésser humà reduint-lo massa vegades a una sola de les seves necessitats: el consum. Darrere d'aquesta actitud s'amaga el rebuig de l'ètica i el rebuig de Déu. I el papa Francesc ens exhorta a la solidaritat desinteressada i a una gir de l'economia i les finances cap a una ètica a favor de l'ésser humà. El sistema social i econòmic és injust en la seva arrel, i aquesta injustícia tendeix a escampar la seva potència danyosa i a socavar silenciosament les bases de qualsevol sistema polític i social per més sòlid que sembli. Quan el mal cristal·litza en estructures socials injustes no pot esperar-se un futur millor.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

► **JAUME FONTBONA**

La Bíblia de la Comunitat

«**C**al que el llibre que conté la paraula de Déu tingui un lloc visible i d'honor en el temple cristià» (*Verbum Domini*, 68). En aquesta línia, l'Associació Bíblica de Catalunya i el Centre de Pastoral Litúrgica (www.cpl.es) han fet una nova edició de la Sagrada Escripura, que han anomenat *Bíblia de la Comunitat* (BCom), perquè qualsevol comunitat pugui posar-la al centre de la seva existència i convivència. El text és de la BCI i compta amb 21 il·lustracions de l'artista Perico Pastor. Mn. Jaume Fontbona és president del CPL.

Per què es crea i quina novetat aporta aquesta edició?

La centralitat de la Paraula s'ha de fer visible com ho és el Santíssim Sagrament. I millor fer-ho simultàniament. És una idea suggerida per Benet XVI. Per això, té tres trets que la fan singular: el format gran, les il·lustracions i el text.

És curiós que un agnòstic com Perico Pastor hagi dibuixat ja quatre Bíblies...

La Bíblia sempre impacta i no deixa ningú indiferent. Pastor l'ha llegida de dalt a baix i n'ha quedat tocat. Així les il·lustracions acompanyen bé la força del text. La paraula de Déu apareix amb molta força, la del text i la de la il·lustració. La fe es fa relat i també imatge.

En què ajudarà i per a qui està pensada?

Per a les celebracions de la Paraula i les vetlles de pregària entorn de la Paraula. I a la catequesi, amb la seva sola presència, els infants copsaran la centralitat de la Paraula. Les persones que s'acosten a la capella del Santíssim trobaran la Paraula per a ser llegida, meditada, contemplada i pregada. A les nostres llars pot servir perquè els qui hi viuen resin amb la paraula de Déu i es preparin a rebre-la com a aliment en l'Eucaristia.

Oscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pel desesperat

Senyor, t'ho demano, dóna-li llum, perquè s'hi vegi en la profunditat fosca de la seva temptació.

Dóna-li el teu amor, perquè pugui entreveure, si més no, les riqueses que tu has preparat per a nosaltres.

Infon-li l'Esperit Sant, perquè pugui comprendre que tens necessitat d'ell i que l'estimes, i que té una missió encara a la vida: la de transmetre l'amor i la misericòrdia que tens per ell a persones que també el necessiten.

Dóna-li l'esperança en el futur. Deixa'l viure, Senyor.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

El mito de la familia instantánea

La creació de una nueva familia por una persona separada o divorciada crea situaciones potencialmente delicadas e incluso conflictivas, al unir hijos de diversos matrimonios que no tienen entre ellos vínculos de sangre.

Habitualmente, los hijos van más lentos que los padres en la construcción de sus relaciones mutuas con los nuevos hermanos y con el nuevo padre. Razones tienen, ya que poco menos que súbitamente, un día se encuentran con unos padres nuevos, a los que deben obediencia, respeto y cariño. Durante un tiempo, más o menos largo según sea la personalidad de cada hijo, el nuevo adulto y los nuevos niños incorporados a la familia estarán finamente observados y escudriñados por ojos infantiles. En ambas partes de la familia reconstruida habrá curiosidad de mutuo conocimiento.

Así, amigo lector, es fácil entender que todo este proceso de creación de vínculos precisa su tiempo y no se puede realizar de manera instantánea.

Lo erróneo es forzar unas relaciones basadas en el desconocimiento mutuo que, luego, demostrarán ser ficticias. En otras palabras: no porque varias personas estén juntas bajo un mismo techo ya forman una familia. No existe, por tanto, la *familia instantánea*. Es un mito a erradicar.

Y ahora le brindo un consejo importante para armonizar las dos partes de la familia en una nueva estructura familiar: hacer a los hijos partícipes de la historia de cómo se llegó a formar la nueva pareja.

Dr. Paulino Castells

(*Crecer con padres separados*, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

San Francisco de Asís y la Eucaristía

Uno de los aspectos más destacados de la vida de san Francisco de Asís es su opción por la pobreza y por los pobres. Es admirable su radicalidad en la manera de vivir esta dimensión del Evangelio.

Frente a diversos grupos de su tiempo, Francisco devuelve a lo material su dignidad al reconocer que está íntimamente ligado a lo Eterno. Así redescubre el valor de la Eucaristía. En su tiempo apenas se veneraba la Presencia eucarística después de la celebración.

Pero él, enamorado de la humanidad de Jesús, siente la necesidad de reverenciar esa Presencia misteriosa. ¿Qué hay más pobre que un pedazo de pan? Por eso Dios se hace presente ahí, a través de un gesto sacramental. La pobreza del pan es el contrapunto que resalta la grandeza divina. La pobreza es una pedagogía que nos permite vislumbrar la Presencia divina allí donde ninguna grandeza humana la puede interferir o distorsionar.

Dios es Eterno, Infinito, Inefable..., pero ama tanto al ser humano que quiere hacerse cercano, accesible, comprensible... Por eso acude disfrazado de pobreza. Francisco es un gran maestro espiritual que nos enseña a valorar esta verdad fundamental del cristianismo.

Josep Otón

La mística de la Palabra, Editorial Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

8. ■ Dilluns (Tortosa) (litúrgia hores: 2a setm.) [2Co 1, 1-7 / Sl 33 / Mt 5,1-12]. Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·líope, mr.; beat Jaume Berthieu, mr.

9. ■ Dimarts [2Co 1,18-22 / Sl 118 / Mt 5,13-16]. Sant Efreem (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església. Sant Marí, ermità; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pelàgia o Pellaia, vg. i mr.; beat Josep Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna-Maria Taigi, mare de família.

10. ■ Dimecres [2Co 3,4-11 / Sl 98 / Mt 5,17-19]. Sant Maurici, abat; sant Asteri, bisbe.

11. ■ Dijous [Ac 11,21b-26; 13,1-3 / Sl 97 / Mt 5,20-26]. Sant Bernabé, apòstol company de Pau, nat a Xipre, on morí. Santa Maria-Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel., de Reus, fund. Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858). Sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alcía, vg. cistercenca.

12. □ Divendres [Os 11,1.3-4.8c-9 / Sl: Is 12,2-3.4bcd.5-6 / Ef 3,8-12.14-19 / Jn 19,31-37]. El Sagrat Cor de Jesús. Sant Joan de Sahagun, prev. agustí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana; sant Onofre (o Nofre), anacoreta.

13. □ Dissabte [2Co 5,14-21 / Sl 102 / Lc 2,41-51]. L'Immaculat Cor de Maria. Sant Antoni de Pàdua (†1231), prev. franciscà i doctor de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram de la construcció. Sant Fandila, prev.; sant Aventí, mr.; santa Aquil·lina, vg.

14. ■ † Diumenge vinent, XI de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Ez 17,22-24 / Sl 91 / 2Co 5,6-10 / Mc 4,26-34]. Sant Eliseu, profeta (s. ix aC); santa Digna, verge i màrtir.

EL COS I LA SANG DE CRIST

▶ Lectura el llibre de l'Èxode (Ex 24,3-8)

En aquell temps, Moisès anà a comunicar al poble tot el que el Senyor li havia dit i tot el que havia ordenat. El poble sencer, a una sola veu, respongué: «Farem tot el que diu el Senyor.»

Moisès escriví totes les paraules del Senyor, i l'endemà, de bon matí, erigí un altar al peu de la muntanya i plantà dotze pedres, per les dotze tribus d'Israel. Després encomanà als joves del poble d'Israel que oferissin víctimes en holocaust i immolessin vedells al Senyor com a víctimes de comunió. Ell recollí en gibrells la meitat de la sang, i amb l'altra meitat aspergí l'altar. Després prengué el document de l'aliança i el llegí al poble en veu alta. El poble respongué: «Farem tot el que diu el Senyor, l'obeïrem en tot». Llavors Moisès aspergí el poble amb la sang i digué: «Aquesta és la sang de l'aliança que el Senyor fa amb vosaltres d'acord amb les paraules escrites aquí.»

▶ Salm responsorial (115)

R. *Invocant el nom del Senyor, alçaré el calze per celebrar la salvació.*

¿Com podria retornar al Senyor / tot el bé que m'ha fet? / Invocant el seu nom, alçaré el calze / per celebrar la salvació. R.

Al Senyor li doldria / la mort dels qui l'estimen. / Ah, Senyor, sóc el vostre servent, / ho sóc des del dia que vaig néixer. / Vós em trencareu les cadenes. R.

Us oferiré una víctima d'acció de gràcies, / invocant el vostre nom, / compliré les meves promences, / ho faré davant del poble. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 9,11-15)

Crist ha vingut com a gran sacerdot del món renovat que ara comença. Ha entrat una vegada per sempre al lloc sant, passant per un tabernacle més gran i més perfecte, no fet per mans d'homes, ja que no pertany al món creat; i no s'ha servit de la sang de bocs i de vedells, sinó que amb la seva pròpia sang ens ha redimit per sempre. Segons la Llei de Moisès, la sang dels bocs i dels vedells i la cendra de la vedella, aspergida sobre els qui estaven contaminats, purificava i santificava exteriorment. Ara però, Crist s'ha ofert ell mateix a Déu, per l'Esperit Sant, com a víctima sense tara. Per això, i amb molta més raó, la sang del Crist ens purificarà de les obres que porten la mort, perquè puguem donar culte al Déu viu. El Crist, doncs, és mitjancer d'una nova aliança, perquè ha mort en rescat de les culpes comeses sota la primera. Per ell, els qui eren cridats a l'herència eterna reben allò que Déu els havia promès.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Marc (Mc 14,12-16.22-26)

El primer dia dels Àzims, quan la gent immolava l'anyell pasqual, els deixebles digueren a Jesús: «¿On voleu que anem a preparar-vos el lloc perquè puguem menjar l'anyell pasqual?» Ell envià dos dels seus deixebles amb aquesta consigna: «Aneu a la ciutat i us trobareu amb un home que duu una gerra d'aigua. Seguiu-lo, i allà on entri digueu al cap de casa: El mestre pregunta on l'allotjareu per poder menjar l'anyell pasqual amb els seus deixebles. Ell us ensenyarà dalt la casa una sala gran, arreglada amb estores i coixins. Prepareu-nos allà el sopar». Els deixebles se n'anaren. Arribant a la ciutat, ho trobaren tot com Jesús els ho havia dit i prepararen el sopar pasqual.

I mentre menjaven, Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí, els el donà i digué: «Preneu-lo: això és el meu cos». Després prengué el calze, digué l'acció de gràcies, els el donà i en begueren tots. I els digué: «Això és la meua sang, la sang de l'aliança, vessada per tots els homes. Us ho dic amb tota veritat: Ja no beuré més d'aquest fruit de la vinya fins al dia que en beuré de novell en el Regne de Déu.»

Després de cantar l'himne, sortiren cap a la muntanya de les Oliveres.

▶ Lectura del libro del Éxodo (Ex 24,3-8)

En aquellos días, Moisés bajó y contó al pueblo todo lo que había dicho el Señor y todos sus mandatos; y el pueblo contestó a una: «Haremos todo lo que dice el Señor.»

Moisés puso por escrito todas las palabras del Señor. Se levantó temprano y edificó un altar en la falda del monte, y doce estelas, por las doce tribus de Israel. Y mandó a algunos jóvenes israelitas ofrecer al Señor holocaustos, y vacas como sacrificio de comunió. Tomó la mitad de la sangre, y la puso en vasijas, y la otra mitad la derramó sobre el altar. Después, tomó el documento de la alianza y se lo leyó en alta voz al pueblo, el cual respondió: «Haremos todo lo que manda el Señor y lo obedeceremos.» Tomó Moisés la sangre y roció al pueblo, diciendo: «Ésta es la sangre de la alianza que hace el Señor con vosotros, sobre todos estos mandatos.»

▶ Salmo responsorial (115)

R. *Alzaré la copa de la salvación, invocando el nombre del Señor.*

¿Cómo pagaré al Señor / todo el bien que me ha hecho? / Alzaré la copa de la salvación, / invocando su nombre. R.

Mucho le cuesta al Señor / la muerte de sus fieles. / Señor, yo soy tu siervo, hijo de tu esclava; / rompiste mis cadenas. R.

Te ofreceré un sacrificio de alabanza, / invocando tu nombre, Señor. / Cumpliré al Señor mis votos / en presencia de todo el pueblo. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Hb 9,11-15)

Hermanos: Cristo ha venido como sumo sacerdote de los bienes definitivos. Su tabernáculo es más grande y más perfecto: no hecho por manos de hombre, es decir, no de este mundo creado. No usa sangre de machos cabríos ni de becerros, sino la suya propia; y así ha entrado en el santuario una vez para siempre, consiguiendo la liberación eterna. Si la sangre de machos cabríos y de toros y el rociar con las cenizas de una becerro tienen poder de consagrar a los profanos, devolviéndoles la pureza externa, cuánto más la sangre de Cristo, que, en virtud del Espíritu eterno, se ha ofrecido a Dios como sacrificio sin mancha, podrá purificar nuestra conciencia de las obras muertas, llevándonos al culto del Dios vivo. Por esa razón, es mediador de una alianza nueva: en ella ha habido una muerte que ha redimido de los pecados cometidos durante la primera alianza; y así los llamados pueden recibir la promesa de la herencia eterna.

El primer día de los Ázimos, cuando se sacrificaba el cordero pasqual, le dijeron a Jesús sus discípulos: «¿Dónde quieres que vayamos a prepararte la cena de Pascua?»

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 14,12-16.22-26)

Él envió a dos discípulos, diciéndoles: «Id a la ciudad, encontraréis un hombre que lleva un cántaro de agua; seguidlo y, en la casa en que entre, decidle al dueño: "El Maestro pregunta: ¿Dónde está la habitación en que voy a comer la Pascua con mis discípulos?" Os enseñará una sala grande en el piso de arriba, arreglada con divanes. Preparadnos allí la cena.»

Los discípulos se marcharon, llegaron a la ciudad, encontraron lo que les había dicho y prepararon la cena de Pascua. Mientras comían, Jesús tomó un pan, pronunció la bendición, lo partió y se lo dio, diciendo: «Tomad, esto es mi cuerpo.» Cogiendo una copa, pronunció la acción de gracias, se la dio, y todos bebieron. Y les dijo: «Ésta es mi sangre, sangre de la alianza, derramada por todos. Os aseguro que no volveré a beber del fruto de la vid hasta el día que beba el vino nuevo en el reino de Dios.» Después de cantar el salmo, salieron para el monte de los Olivos.

El Salvador eucarístic. Pintura de Juan de Juanes, Museu del Prado (Madrid)

COMENTARI

L'Eucaristia és ferment d'amor i d'unitat

«L'Eucaristia, si bé constitueix la plenitud de la vida sacramental, no és un premi per als perfectes sinó un generós remei i un aliment per als febles» (Papa Francesc). La nostra fe no és un art sense aliment. El pa i el vi són els signes que el Crist és present en la seva Església. El pa i el vi alimenten els creients, enforteixen la comunitat i són un tast de la futura festa sense fi. En el pa i el vi se'ns ofereix el Crist i ens reconcilia amb Déu. El pa i el vi, el Cos i la Sang de Crist que Déu ens dóna perquè puguem donar-ne gràcies: el motiu de la nostra acció de gràcies (=eucaristia). Celebrem amb l'Eucaristia que

Crist ens ha estimat fins a donar la seva vida per nosaltres.

Quan Jesús veu que s'acosta la seva mort, s'acomia dels seus amics amb un àpat pasqual en comú: el Sopar i l'ofrena van units en l'Eucaristia; són un signe de perdó i de reconciliació que, a través de l'entrega de Jesús, omple de sentit pasqual la festa que celebrem. Estem invitats a compartir la festa de l'amor per nosaltres. Jesús es dóna perquè estima i no espera altra cosa que corresponguem al seu amor. L'Eucaristia és ferment d'amor i d'unitat.

Jesús diu: «Això és la meua sang, la sang de l'aliança, vessada per tots els homes» (literalment «per molts»). Aquesta expressió semítica no s'oposa a tots,

sinó que pot significar «per tots que són molts»; és a dir, per tothom sense distinció. Nodrits amb el pa i el vi de l'Eucaristia, serem capaços de reproduir en nosaltres l'estil oblatiu del Crist, obedients a la seva paraula i amb el do de nosaltres mateixos en l'amor als germans.

Tots els qui participen de l'Eucaristia estan units entre ells i estan cridats a formar l'únic poble de Déu. Els deixebles de Jesús hem de ser el nucli d'una comunitat que abraça tots els éssers humans. El pa i el vi de l'Eucaristia prolonguen l'eficàcia salvífica de la mort de Jesús i fan possible una nova relació dels homes entre ells i amb Déu.

Ignasi Ricart, claretià

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

El Dia del Malalt a l'Arnau de Vilanova

El diumenge 10 de maig, coincidint amb la Jornada Mundial del Malalt, que enguany té com a lema «Salut i Saviesa de Cor», es va viure a l'Hospital Arnau de Vilanova el Dia del Malalt. Des del Servei Religiosos vam procurar fer més visible allò que intentem cada dia: estar al costat dels qui sofreixen.

Tal com estava programat, a les 9 del matí, Mn. Àngel, juntament amb els agents de la Pastoral de la Salut, l'Àlex, l'Anna i la Montse, vam passar a entregar a tots els malalts hospitalitzats un obsequi consistent amb una bossa que contenia caramels, l'estampa de la Jornada Mundial del Malalt i el llibre *Petit Devocionari per als malalts i acompanyants*, que el passat 5 de desembre Mn. Àngel, capellà de l'Arnau, va lliurar al papa Francesc. A les onze del matí, a la capella de l'Hospital, es va celebrar la Santa Missa i administrar el Sagrament de la Santa Unció. Durant la celebració ens van acompanyar els cants d'un grup musical, el mateix que després va passar per totes les plantes d'hospitalització posant la nota festiva.

Mig miler de religiosos a la festa de l'Any de la Vida Consagrada

Convocats per la Unió de Religiosos de Catalunya (URC), el dissabte 8 de maig, a la Salle Bonanova de Barcelona, es van aplegar més de mig miler de religioses i religiosos. Representen el principal actiu pastoral de Catalunya, que compta amb més de 6.500 membres de les diverses institucions de vida consagrada.

ANY DE LA VIDA CONSAGRADA

Teresa de Jesús

El Llibre de la Vida (III)

A la meravella del paisatge infantil afegeix una pinzellada a contrallum: encara que va ser la més estimada del seu pare i de tots, com de malament va correspondre! Narra el record de les seves primeres lectures compartides amb el seu germà predilecte. Als 7 anys, fugí amb ell a terra de moros amb el desig de ser executats per Crist. Volen imitar els martiris que llegeixen en les vides dels sants. Fracassat l'intent, expressen els seus ideals: fan monestirs. Desconcertats, pensen en el misteri de la vida, composta de temps i eternitat. El quadre que presenta és d'incomparable bellesa. Ens admiràvem. Estàvem moltes estones dient, per sempre, sempre, sempre. En pronunciar això moltes vegades, em va quedar imprès en l'ànima el camí de la veritat.

Quan va morir la seva mare, als 34 anys, ella és una adolescent de 14. Recordava moltes llàgrimes. Es confiava a les cures maternals de Maria i opta per Ella, com a mare, per a tota la vida. Encara que ho vaig fer amb senzillesa, m'ha valgut. De seguida, entra en una aguda crisi. Les moltes gràcies de naturalesa, que l'afavorien, la van trair.

El primer factor de la crisi el vincula a les lectures de novel·les cavalleresques, les quals alimenten les tertúlies de la colla. I la colla socava la seva feble fortaleza interior.

Ester Díaz S., c.m.

Nomenament

El Sr. Bisbe ha nomenat **Mn. Joan Carles Mandje Bote**, secretari-notari del Tribunal Eclesiàstic

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h
Dissabtes de 10 a 14 h
Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 7 de juny. Corpus Christi:**
—12.30 h, Confirmacions a la parròquia de la Mercè. Mn. Ramon Prat.
—18 h, Eucaristia a la Catedral Nova. Processó per l'Eix Comercial.
- **Dimecres, 10 de juny:**
—20 h, Eucaristia i cloenda de curs a l'IREL.
- **Divendres, 12 de juny:**
—19 h, Consell Pastoral Diocesà. Casa de l'Església, Acadèmia Mariana.
- **Dissabte, 13 de juny:**
—Visita Pastoral a Sarroca.
- **Diumenge, 14 de juny:**
—Visita Pastoral a Torrebesses i Llardecans.

Una celebració que no va deixar al marge les dificultats de la vida consagrada a Europa, com la disminució d'efectius, l'envelliment i la manca de vocacions. «Un temps que ens resulten difícils de comprendre», va dir l'arquebisbe Santiago Agrelo en la missa que va obrir la celebració de dissabte. Un temps en què «Jesús com a polític no s'emportaria cap vot» perquè en lloc de basar-se en la demoscòpia «et demana la vida».

L'Eucaristia va ser presidida per una de les frases que el papa Francesc ha adreçat als religiosos en la convocatòria de l'Any de la Vida Consagrada: «És necessari mirar el passat amb gratitud, viure el present amb passió i abraçar amb esperança el futur.»

AYUDANDO A VIVIR

¿Qué haces con tu Hermano?

Todos sabemos que difícilmente puede existir una convivencia pacífica cuando tantas personas no pueden vivir como pide la dignidad humana. Tampoco es aceptable un mundo donde imperan relaciones sociales, económicas y políticas que favorecen a unos a costa de los demás, sin reconocer que todo el mundo es igual en dignidad porque todos hemos sido creados a imagen de Dios, nuestro Padre común. Para los cristianos esto debe ser innegociable y es preciso que siga resonando en nuestras conciencias el lema de la Campaña de Cáritas de este año: «¿Qué haces con tu Hermano?»

Podemos y debemos trabajar juntos para hacer progresar el bien común y amarnos como hermanos, pero hay que hacerlo con una actitud de fondo que asegure la promoción de relaciones justas: es básico amar y vivir la justicia. Los lazos de caridad, que nos impulsan a apoyar permanentemente a aquellos que sufren, hacen necesaria una actitud de solidaridad social y al mismo tiempo un posicionamiento y denuncia ante las situaciones sociales y políticas injustas. El cristiano y la misma Iglesia están llamados a ser le-

vadura y signo visible de una nueva humanidad, asumiendo y practicando un estilo profético de vida y acción. Esto supondrá siempre denunciar la injusticia y sostener la esperanza de los hombres y mujeres cansados y despreciados. Supondrá amar y servir a los hermanos con humildad, desde la sencillez y sin paternalismos, reconociendo en ellos al mismo Cristo, a veces muy desfigurado. Supondrá promover una verdadera comunión entre las personas y los pueblos, estableciendo verdaderas relaciones de justicia y solidaridad.

Conocemos la dolorosa realidad de exclusión social que tantas personas sufren en nuestra sociedad. Es un fracaso evidente del actual modelo social y es una fuerte llamada de atención a revisar nuestra escala de valores como ciudadanos. Y también a cuestionar las lógicas que se utilizan a la hora de combatir la pobreza y la exclusión. Parece que la cultura que compartimos está llena de complicidades, silenciando, tapando o restando importancia a comportamientos que son impresentables, y no todo vale. Hay que reivindicar la dimensión moral de todas nuestras opciones y tener muy presente también las implicaciones que con-

lleva y sus consecuencias. Y esto vale igualmente para cada uno de nosotros.

A la luz de la *Evangelii Gaudium* (cfr. 53-60), hay que decir no a una economía de la exclusión y la desigualdad y a la globalización de la indiferencia. Hay que ser conscientes de que vivimos una profunda crisis antropológica que niega, en la práctica, la primacía del ser humano reduciéndolo, demasiadas veces, a una sola de sus necesidades: el consumo. Detrás de esta actitud se esconde el rechazo de la ética y el rechazo de Dios. Y el papa Francisco nos exhorta a la solidaridad desinteresada y a un giro de la economía y las finanzas hacia una ética a favor del ser humano. El sistema social y económico es injusto en su raíz y esta injusticia tiende a esparcir su potencia dañina y a socavar silenciosamente las bases de cualquier sistema político y social por más sólido que parezca. Cuando el mal cristaliza en estructuras sociales injustas no puede esperarse un futuro mejor.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737